



У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кузуба Миколи Івановича про офіційне тлумачення положень абзацу третього статті 50 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" та частини четвертої статті 13 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"

м. К и ї в
6 вересня 2007 року
№ 40-у/2007

Справа № 2-36/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Стрижака Андрія Андрійовича — головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича — суддя-доповідач,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Домбровського Івана Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кузуба М.І. про офіційне тлумачення положень абзацу третього статті 50 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 16, ст. 200; 1992 р., № 13, ст. 178) та частини четвертої статті 13 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 22 жовтня 1993 року № 3551–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 1995 р., № 44, ст. 329; 1996 р., № 1, ст. 1; 2005 р., № 4, ст. 101).

Заслухавши суддю-доповідача Головіна А.С. і дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Кузуб М.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень абзацу третього статті 50 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" (далі – Закон про статус і соціальний захист громадян) та частини четвертої статті 13 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (далі – Закон про статус ветеранів війни) в редакції, що була чинною до 1 січня 2006 року.

Зазначеними нормами встановлюється таке:

– особам, віднесеним до категорії 1, призначається щомісячна додаткова пенсія за шкodu, заподіяну здоров'ю, у розмірах: "інвалідам II групи – 75 процентів мінімальної пенсії за віком" (абзац третій статті 50 Закону про статус і соціальний захист громадян);

– "інвалідам війни пенсії або щомісячне довічне грошове утримання чи державна соціальна допомога, що виплачується замість пенсії, підвищуються: інвалідам I групи – у розмірі 400 процентів мінімальної пенсії за віком, II групи – 350 процентів мінімальної пенсії за віком, III групи – 200 процентів мінімальної пенсії за віком" (частина четверта статті 13 Закону про статус ветеранів війни в редакції, що була чинною до 1 січня 2006 року).

Громадянин Кузуб М.І. порушив питання про офіційне тлумачення наведених норм лише в частині, що стосується призначення додаткової пенсії чи підвищення пенсії інвалідам II групи.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень законів зумовлена, на думку суб'єкта права на конституційне звернення, неоднозначним їх застосуванням судами загальної юрисдикції, що призвело до порушення його як учасника ліквідації наслідків на Чорнобильській АЕС, інваліда війни II групи конституційного права на соціальний захист. Автор клопотання вважає, що це порушення полягає у відмові пенсійних органів обчислити йому пенсію відповідно до чинних на той час законів України та у прийнятті судами загальної юрисдикції протилежних рішень стосовно позовних заяв аналогічного характеру і змісту інших громадян України.

Обґрунтовуючи свою позицію, Кузуб М.І. посилається на рішення судів загальної юрисдикції міста Києва і долучає їх копії до конституційного звернення.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України ухвалою від 11 липня 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з такого.

Згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України та законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Зміст конституційного звернення і долучених до нього рішень судів загальної юрисдикції свідчить про відсутність неоднозначного застосування положень Закону про статус і соціальний захист громадян, Закону про статус ветеранів війни та належного обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні, оскільки з доданих рішень судів загальної юрисдикції вбачається, що в одних випадках при вирішенні питань про перерахунок пенсій військових пенсіонерів суди керувалися нормами зазначених законів, а в інших – нормами постанов Кабінету Міністрів України "Про компенсаційні виплати особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 26 липня 1996 року № 836, "Про підвищення розмірів пенсій та інших соціальних виплат окремим категоріям пенсіонерів, фінансування яких здійснюється за рахунок коштів державного бюджету" від 3 січня 2002 року № 1.

Згідно зі статтею 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України не належать питання щодо законності актів органів державної влади, а також інші питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 14, пунктом 3 статті 45, статтями 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кузуба Миколи Івановича про офіційне тлумачення положень абзацу третього статті 50 Закону України "Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи" від 28 лютого 1991 року № 796–XII та частини четвертої статті 13 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 22 жовтня

1993 року № 3551– XII на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ